

8 Νοεμβρίου 2019

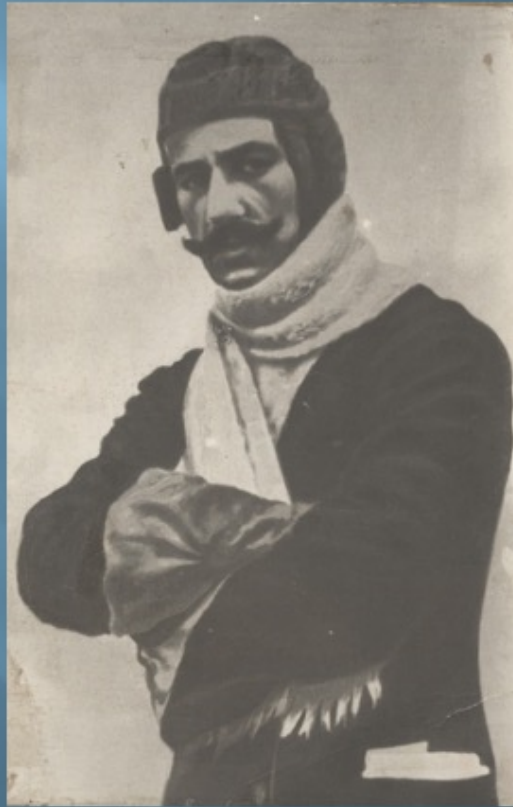
Δημήτρης Καμπέρος: Ποιος ήταν ο πρώτος «αετός» της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας

/ Αφιέρωμα / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΚΑΜΠΕΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΚΑΜΠΕΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΘΗΝΑ. Η Αντιγόνη Καμπέρου, ανιψιά του πρώτου Έλληνα στρατιωτικού αεροπόρου, του Δημήτρη Καμπέρου, διηγείται στο ΑΠΕ-ΜΠΕ στιγμές από τη ζωή και δράση του θρυλικού προγόνου της.

Συνέντευξη στον Βασίλη Πια:

«Ο Έλληνας πρέπει να είναι περήφανος, δυνατός, εργατικός και να κρατάει το κεφάλι ψηλά στις αντιξοότητες της ζωής. Πάντα και λίγη «καλή τρέλα» δεν βλάπτει ποτέ!», μας λέει η Αντιγόνη Καμπέρου, ανιψιά του πρώτου Έλληνα στρατιωτικού αεροπόρου, του Δημήτρη Καμπέρου, όταν την συναντήσαμε με την ευκαιρία της γιορτής της Πολεμικής Αεροπορίας, δίπλα από το αεροπλάνο-αντίγραφο του θρυλικού προγόνου της στο Πολεμικό Μουσείο. Ιδιοφυής και παράτολμος ο Καμπέρος ήταν ένας μετρ των ακροβατικών ελιγμών, σε μια εποχή που το αεροπλάνο έμοιαζε περισσότερο μ' ένα «συρματένιο πουλί».

Στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο το 1912 μετατρέπει το αεροπλάνο του σε βομβαρδιστικό, επινοώντας ακόμα και την πρώτη βόμβα «ναπάλμ». Παρόλο που «η

Αεροπορία ήταν σαν ένα στενό κοστούμι, σαν ένα δέρμα πάνω του», την εγκαταλείπει σε μια κρίσιμη στιγμή, για να επιστρέψει ξανά σ' αυτή αργότερα και να μεγαλουργήσει. Ακόμα και η έλλειψη βενζίνης δεν τον αποθαρρύνει: Χρησιμοποιεί νέφτι για να πετάξει! Ξαναφεύγει όμως και πάλι, για να ξαναγυρίσει το 1932 ως διοικητής της Σχολής Αεροπορίας. Ρομαντικός και πεισματάρης δεν ικανοποιείται με τ' όνομα της σχολής. Θέλει να το αλλάξει σε Σχολή Ικάρων και δυο χρόνια αργότερα αποστρατεύεται μ' ένα «αιφνιδιαστικό και εκθαμβωτικό φινάλε», που αρμόζει σ' έναν Καμπέρο.

Με το ξέσπασμα του Β'ΠΠ δίνει το «παρών» στην Αεροπορία. Τον θεωρούν όμως μεγάλο για να επιστρέψει στην ενεργό δράση. Φορά την στολή του ξανά για τελευταία φορά. Τώρα όμως είναι Κατοχή και οι Γερμανοί του χτυπούν την πόρτα..

-Κυρία Καμπέρου είστε απόγονος του Δημήτρη Καμπέρου, του πρώτου Έλληνα στρατιωτικού αεροπόρου και θεμελιωτή της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας. Ποια είναι η συγγενική σχέση σας μαζί του;

-Ο Δημήτριος Καμπέρος ήταν θείος του πατέρα μου, δηλ ο πατέρας του Αναστάσιος και ο παππούς μου πρώτα ξαδέλφια.

-Πρόσφατα εκδώσατε για δεύτερη φορά ένα βιβλίο για τη ζωή και τη δράση του, ξεκινώντας από την εποχή που ο νεαρός Καμπέρος ήταν μαθητής της Σχολής Ευελπίδων, στις αρχές του 20ού αιώνα και στη συνέχεια πιλότος-θρύλος στους Βαλκανικούς Πολέμους, για να περάσετε στον Μεσοπόλεμο και αργότερα στην περίοδο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και της Κατοχής. Τι σας ώθησε να γράψετε ένα τέτοιο βιβλίο και ποιός πραγματικά ήταν ο αεροπόρος Δημήτρης Καμπέρος;

-Η πρώτη έκδοση ήταν αυτοέκδοση το 2014 και η δεύτερη πραγματοποιήθηκε φέτος στις αρχές του 2019. Από μικρή άκουγα για τα κατορθώματα του Τρελοκαμπέρου από τον πατέρα μου και αργότερα ως ενήλικη, ήθελα να αναστήσω τον ξεχασμένο ήρωα της Αεροπορίας και να δώσω την ευκαιρία στους σημερινούς Έλληνες να μάθουν για μια πτυχή της ιστορίας μας που δεν είναι γνωστή.

-Σε φωτογραφίες εποχής τον βλέπουμε να φορά δερμάτινα γάντια, κασκόλ, δερμάτινη κάσκα, καμία σχέση δηλαδή με στρατιωτική στολή. Του είχαν δώσει μάλιστα και το παρατσούκλι ο «τρελοκαμπέρος», μια έκφραση που υπάρχει ακόμα και σήμερα. Γιατί;

- Ήταν εκκεντρικός ως χαρακτήρας και ήθελε να εντυπωσιάζει. Γι' αυτόν τον λόγο στις επιδείξεις του με το διπλάνο έκανε επικίνδυνους ελιγμούς και ο κόσμος από κάτω φώναζε «Θα πέσει και θα σκοτωθεί αυτός! Κάνει τρέλες! Πώς τον λένε;

Καμπέρο. Ο τρελός ο Καμπέρος, ο Τρελοκαμπέρος! Και έμεινε το προσωνύμιο «τρελοκαμπέρος».

-Το 1911, μόλις οκτώ χρόνια από την πρώτη ιστορική πτήση των αδελφών Ράιτ στις ΗΠΑ, το Υπουργείο Στρατιωτικών έστειλε τους πρώτους τρεις Έλληνες αξιωματικούς για να εκπαιδευτούν ως στρατιωτικοί πιλότοι στη Γαλλία. Ανάμεσά τους ήταν και ο υπολοχαγός του Πυροβολικού τότε Δημήτρης Καμπέρος. Δώστε μας το κλίμα της εποχής και πείτε μας κάποιες λεπτομέρειες από την εκπαίδευση και την παραμονή τους εκεί.

-Στη Σχολή Φαρμάν έξω από το Παρίσι έκαναν την εκπαίδευσή τους οι Έλληνες αξιωματικοί που σημειωτέον ήταν πολύ καλοί και επειδή ήθελαν να εντυπωσιάσουν τους συναδέλφους τους, έκαναν παράτολμα. Πετούσαν με ακατάλληλο καιρό ή ακόμη πετούσαν ξυστά από τα κτίρια της εκπαίδευσης έτσι ώστε αναγκάστηκαν οι Γάλλοι να τοποθετήσουν φωτάκια για να μην πέσουν πάνω στις εγκαταστάσεις οι εκπαιδευόμενοι Έλληνες χειριστές. Εκτός από τον Καμπέρο εκπαιδεύτηκαν ο Μιχάλης Μουτούσης, ο Χρήστος Αδαμίδης και ο Πανούτσος Νοταράς.

-Τον Απρίλιο του 1912, ο Καμπέρος επιστρέφει στην Ελλάδα σιδηροδρομικώς από τη Γαλλία, μαζί με δύο αεροπλάνα τύπου «Farman», που έφτασαν στον Πειραιά με πλοίο, αποσυναρμολογημένα σε δυο κούτες. Είναι η περίοδος μερικούς μήνες πριν την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων. Πείτε μας κυρία Καμπέρου για τη δράση του θείου σας εκείνο το διάστημα της ειρήνης, αλλά και για το παγκόσμιο ρεκόρ ταχύτητας που πέτυχε.

-Ο Καμπέρος συναρμολογεί το διπλάνο και κάνει επιδείξεις στο Φάληρο, στον χώρο του τότε Ζωολογικού Κήπου. Κάθε φορά συρρέει μια λαοθάλασσα για να τον θαυμάσει και εκείνος την εντυπωσιάζει. Είναι σαν να λέμε ότι έρχεται σήμερα να προσγειωθεί διαστημόπλοιο στην Αθήνα! Η κοσμοσυρροή θα είναι μεγάλη, έτσι και τότε. Τον Μάιο του 1912 γίνονται τα βαφτίσια των τεσσάρων διπλάνων από τον διορατικό Βενιζέλο που πιστεύει στο νέο όπλο για την προάσπιση της πατρίδας μας. Ο Καμπέρος δεν περιορίζεται στη χρήση του ως διπλάνο αλλά τοποθετεί πλωτήρες και το μετατρέπει σε υδροπλάνο! Ο «Δαίδαλος» έχει διττή ιδιότητα μια πετάει στον αέρα και μια σχίζει τη θάλασσα. Σε μια από τις πτήσεις του με το υδροπλάνο καταφέρνει ο «Τρελοκαμπέρος» να καταρρίψει το παγκόσμιο ρεκόρ ταχύτητας με αυτό στη διαδρομή Ύδρα-Φάληρο.

-Στις 29 Σεπτεμβρίου 1912 ξεσπά ο Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος. Λίγες ημέρες αργότερα στις 5 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε και η πρώτη πολεμική αεροπορική αποστολή με τον Δημήτρη Καμπέρο κοντά στην Ελασσόνα, το φυσικό σύνορο μεταξύ ελληνικών και τουρκικών δυνάμεων. Πείτε μας για την δράση του

προγόνου σας εκεί. Αληθεύει πως ο Καμπέρος σε κάποια επόμενη αποστολή χρησιμοποίησε και βόμβες τύπου «ναπάλμ», μια ελληνική ευρεσιτεχνία, που χρησιμοποιήθηκε αργότερα στον εμφύλιο και από τους Αμερικανούς στο Βιετνάμ;

-Ο Αρχιστράτηγος Κωνσταντίνος δίνει εντολή αυτήν ημερομηνία στον Καμπέρο ως επικεφαλή του Λόχου και πραγματοποιεί την πρώτη πτήση η οποία κατοπτρεύει τα στρατεύματα του οθωμανικού στρατού και δίνει πληροφορίες στο Στρατηγείο για τον συντονισμό της επιχείρησης από ξηρά και αέρα. Ναι, ο Καμπέρος στην ουσία είναι αυτός που θα χρησιμοποιήσει αυτοσχέδιες βόμβες και έτσι έχουμε πρωτιά άλλη μια φορά. Ο Καμπέρος μετατρέπει σε βομβαρδιστικό το αεροπλάνο του γιατί βομβαρδίζει με το χέρι τον εχθρό από ψηλά.

-Αλλά και πιο συμβατικές βόμβες ελληνικής κατασκευής δεν είχε χρησιμοποιήσει, όπως και οι άλλοι Έλληνες πιλότοι;

-Το εργοστάσιο Μαλτσινιώτη, η μετέπειτα Πυρκάλ κατασκευάζει βόμβες του μισού κιλού και ο Καμπέρος τις παίρνει ανά έξι, τις βάζει σε ξύλινο αδιάβροχο κουτί που έβαζαν τις ρέγγες σε περίπτωση που πέσουν στο νερό να μην πάθουν τίποτα και τις πετάει με το χέρι πάνω από τα εχθρικά στρατεύματα. Οι Τούρκοι σαστίζουν γιατί δεν έχουν ξαναδεί κάτι παρόμοιο και χάνουν το ηθικό τους. Αυτό είναι αρκετό για την προέλαση των στρατευμάτων μας στη ξηρά.

-Οι πτήσεις των τεσσάρων Ελλήνων αεροπόρων πάνω από τη Μακεδονία συνεχίστηκαν χωρίς απώλειες μέχρι και την 26η Οκτωβρίου 1912, ημέρα που ο Ελληνικός Στρατός κατέλαβε τη Θεσσαλονίκη. Μετά όμως από μερικές εβδομάδες, ο Καμπέρος παραιτείται από το αεροπορικό σώμα και επιστρέφει στο πυροβολικό. Πείτε μας ποιοί λόγοι τον οδήγησαν σε αυτή την πράξη.

-Όταν ο Λόχος των αεροπλάνων μεταφέρθηκε στο Μέτωπο της Ηπείρου, εκδηλώθηκε διαφωνία μεταξύ του Καμπέρου, διοικητή του Λόχου και του Γάλλου αεροπόρου Μπαρρέ. Ο Καμπέρος θεωρούσε ότι έπρεπε να προτιμηθεί η θέση «Πέντε Πηγάδια», επειδή ήταν κοντά στα Ιωάννινα ενώ ο Μπαρρέ πρότεινε έναν χώρο κοντά στην Πρέβεζα, τη Νικόπολη, που ήταν πολύ πιο μακριά από τα Ιωάννινα. Η γνώμη του πρώτου, σύμφωνα με τις περιστάσεις, ήταν πιο ορθή, αλλά επικράτησε η άποψη του Γάλλου αξιωματικού. Ο Καμπέρος φοβερά οργισμένος που δεν εισακούστηκε η γνώμη του, υπέβαλε την παραίτησή του από την Αεροπορία και επέστρεψε στο Πυροβολικό όπου αρχικά ανήκε. Αυτό έγινε την 1η Νοεμβρίου 1912.

-Για τον Καμπέρο «η Αεροπορία ήταν σαν ένα στενό κοστούμι, σαν ένα δέρμα πάνω του», γράφετε στο βιβλίο σας. Πότε επέστρεψε σε αυτή και πώς;

-Είναι μια λογοτεχνική μου έκφραση. Ο Καμπέρος επανέρχεται στην Αεροπορία το

1913 για να την οργανώσει και πάλι μεγαλουργεί. Επισκευάζει αεροπλάνα που βρίσκονταν σε αχρηστία και επειδή δεν υπάρχει βενζίνη λόγω του αποκλεισμού, χρησιμοποιεί νέφτι για να πετάξει. Το 1932 με προτροπή παλιών φίλων και μαθητών του, επανέρχεται στην Αεροπορία και αναλαμβάνει τη διοίκηση της Σχολής στο Τατόι. Και πάλι αφήνει το στίγμα του ως εκπαιδευτής, διοικητής και πάνω από όλα ως «άνθρωπος».

-Πότε πέταξε για τελευταία φορά και πού;

-Ήταν προγραμματισμένη η επίσκεψη του βρετανικού αεροπλανοφόρου «Furious» και τα βρετανικά αεροπλάνα έκαναν επιδείξεις στο Τατόι ως μέρος της προετοιμασίας τους για την έλευση του αεροπλανοφόρου, αποδεικνύοντας τη διαφορά επιπέδου εκπαίδευσης από την ελληνική αεροπορία. Σαν παράτολμος και «τρελός» που ήταν, βούτηξε ένα αεροπλάνο που είχε να χρησιμοποιηθεί μια δεκαετία και κατέβηκε στο Φάληρο. Με το πεπαλαιωμένο αεροπλάνο «Αβρό» πλησίασε το αεροπλανοφόρο, και εκτελούσε ακροβατικά ξυστά από το κατάστρωμά του και με ανάστροφες πτήσεις, άγγιζε την επιφάνεια της θάλασσας προκαλώντας τον θαυμασμό των Βρετανών. Αυτή ήταν και η τελευταία του επίδειξη γιατί αποστρατεύτηκε λόγω ηλικίας την επόμενη μέρα στις 2 Αυγούστου 1934. Ένα αιφνιδιαστικό, εκθαμβωτικό φινάλε που άρμοζε στον Καμπέρο.

-Παραλίγο να μην πάρει και σύνταξη. Του έλειπαν κάποια ένσημα..

-Ανακλήθηκε και μετατάχθηκε στην Αεροπορία ως έφεδρος αξιωματικός με τον βαθμό του επισημηαγού. Δεν ήταν ουσιαστική η τοποθέτησή του αυτή, αλλά μάλλον συμβολική για να πάρει τη σύνταξή του ως αξιωματικός του υπουργείου. Του έλειπαν δεκαοκτώ μήνες για να τη συμπληρώσει. Αυτή τη φορά ξαναφόρεσε τη στολή, όχι τη χακί αλλά την κυανόφαιη και την αεροπορική φόρμα για να δώσει το «παρών». Στο πρόσωπο του Καμπέρου ο Διοικητής της Σ.Α. διέβλεπε έναν πολύτιμο συνεργάτη με κύρος και πείρα για να καταρτίσει το Επιτελείο από άριστους αεροπόρους.

-Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος τον βρίσκει αποτραβηγμένο στο σπίτι του στον Πειραιά. Ζητά ξανά να επιστρέψει στην παντοτινή του αγάπη, την Πολεμική Αεροπορία. Γιατί δεν τον δέχτηκαν εκείνες τις δύσκολες για την πατρίδα ώρες και τι αντίκτυπο είχε η άρνηση αυτή;

- Όταν ξέσπασε ο πόλεμος του 1940, ο Καμπέρος ήταν 57 ετών, φόρεσε την στολή του και παρουσιάστηκε στο Επιτελείο της Αεροπορίας προκειμένου να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην πατρίδα. Θεώρησε ότι ήταν αναγκαίος και κατάλληλος να αναλάβει την εκπαίδευση των Ικάρων στο Άργος. Ο Οικονομάκος που τότε ήταν

υποπτέραχος και υπουργός Αεροπορίας του είπε ότι ήταν μεγάλος πια παρόλο που αποτελούσε σύμβολο στην Αεροπορία. Αυτό τον πίκρανε παρά πολύ και αποτραβήχτηκε ακόμη περισσότερο.

-Παραμένει στο σπίτι του στη Φρεαττύδα. Εκεί τον βρίσκει η Κατοχή. Ένα πρωινό οι Γερμανοί του χτυπούν την πόρτα. Τι τον θέλουν; Θα ξανάρθουν και την επόμενη ημέρα. Περιγράψτε μας σας παρακαλώ τη σκηνή.

-Το καλοκαίρι του 1940 όταν ήρθαν Γερμανοί στρατιώτες να τον συλλάβουν εκείνος αρνήθηκε επειδή ήταν κατώτεροι σε βαθμό απ' αυτόν. Τηρούσε το πρωτόκολλο και τόνισε στον διερμηνέα να τους ενημερώσει ότι θα δεχόταν να τους ακολουθήσει μόνο με την προϋπόθεση ότι θα του έφερναν του ιδίου βαθμού Γερμανό αξιωματικό της Luftwaffe. Οι Γερμανοί έδειξαν σεβασμό. Έφυγαν αφού τον πληροφόρησαν ότι θα επέστρεφαν την άλλη μέρα το πρωί με τον Γερμανό επισμηναγό. Έβαλε τα πράγματα στη θέση τους αποκαλύπτοντας την ισχυρή του προσωπικότητα για άλλη μια φορά.

-«Η ιστορία θα είναι επιεικής απέναντί μου, διότι σκοπεύω να την γράψω ο ίδιος», είχε πει σε νεαρή ηλικία ο μετέπειτα Βρετανός πρωθυπουργός Ουίνστον Τσόρτσιλ. Δεν συνέβη όμως το ίδιο και με τον Δημήτρη Καμπέρο. Παρόλο που και αυτός έγραψε με τον ενθουσιασμό και την τόλμη του την ιστορία της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας, το τέλος του ήταν άδοξο και καθόλου ηρωϊκό. Πείτε μας, σας παρακαλώ τι του συνέβη με δυο λέξεις.

-«Του Χάρου το φιλί δεν τον βρήκε στο αεροπλάνο» όπως λέει το εμβατήριο των Ελλήνων Ικάρων. Έτσι και έγινε. Ο επισμηναγός Δημήτριος Καμπέρος δεν πέθανε στο αεροπλάνο, αλλά βρέθηκε νεκρός στο σπίτι του. Οι σωληνώσεις του φωταερίου έπαθαν κάποια βλάβη και έτσι αποκοιμήθηκε και δεν ξαναξύπνησε ενώ έφτιαχνε το τσάι του για να ζεσταθεί. Σιγά-σιγά το δηλητήριο που ο Χάρος έστειλε ύπουλα, τον κοίμισε για πάντα! Πέθανε τον χειμώνα του 1942 μέσα στην Κατοχή.

-Τι θέλει να μας πει με τη ζωή του και τις πράξεις του ο Δημήτρης Καμπέρος σήμερα;

- Ότι ο Έλληνας πρέπει να είναι περήφανος, δυνατός, εργατικός και να κρατάει το κεφάλι ψηλά στις αντιξοότητες της ζωής. Πάντα και λίγη «καλή τρέλα» δεν βλάπτει ποτέ!

-Κυρία Αντιγόνη Καμπέρου σας ευχαριστώ.

Αντιγόνη Ε.Καμπέρου - Ένα σύντομο βιογραφικό

Η Αντιγόνη Καμπέρου γεννήθηκε στην Αθήνα, κόρη του Ευάγγελου Καμπέρου δικηγόρου, γνωστού Πειραιώτη λογοτέχνη. Σπούδασε αγγλική, γερμανική και ιταλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης και του Αμβούργου και κατόπιν συνέχισε τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο του Πανεπιστημίου της Γενεύης στις Ευρωπαϊκές Σπουδές με διατριβή τις ελληνοτουρκικές διαφορές στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας.

Το διδακτορικό της εστιάστηκε στον ευρωπαϊκό πολιτισμό και την κοινή ευρωπαϊκή πολιτιστική ταυτότητα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Δίδαξε αγγλικά, γερμανικά και ελληνικά στη Γενεύη παράλληλα με τις σπουδές της. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα μετά από δωδεκάχρονη παραμονή στο εξωτερικό, δίδαξε Ευρωπαϊκές Σπουδές στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και αγγλική ορολογία στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο.

Εμφανίζεται ως συγγραφέας με το ιστορικό αφήγημα, το 2014, με τίτλο «Δημήτριος Καμπέρος, ο Τρελοκαμπέρος, η ζωή του πρώτου Έλληνα στρατιωτικού αεροπόρου» και με μια σειρά διηγημάτων το 2016 «Του Νου Κλωθωγυρίσματα». Το 2018 εκδίδει την παιδική ιστορία «Ο Τρελοκαμπέρος στους αιθέρες». Το νέο της βιβλίο ένα ακόμη ιστορικό αφήγημα θα εμφανιστεί τον Νοέμβριο του 2019 με τίτλο «Πόντος- άνεμος ευδαιμονίας, θύελλα σπαραγμού».

Δημήτρης Καμπέρος: Ο θεμελιωτής της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας

Γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 1883 στην Ύδρα. Γιός του Αναστάση Καμπέρου και της Μαριγώς Παπαδάκη, ήταν το μεγαλύτερο παιδί από άλλα τέσσερα αγόρια και ένα κορίτσι. Η οικογένειά του μετακόμισε από την Ύδρα στον Πειραιά όταν ακόμη ήταν πολύ μικρός.

Τελείωσε το 1ο γυμνάσιο του Πειραιά και μπήκε πρώτος στην σχολή Ευελπίδων. Αποφοίτησε το 1905 με τον βαθμό του ανθυπολοχαγού. Υπηρέτησε στο πυροβολικό μέχρι το 1911. Εκείνη τη χρονιά η στρατιωτική ηγεσία, με εντολή του πρωθυπουργού Ελευθέριου Βενιζέλου, έστειλε τους πρώτους Έλληνες αξιωματικούς για να εκπαιδευτούν ως στρατιωτικοί πιλότοι στο εξωτερικό.

Ο Δημήτρης Καμπέρος μαζί με τον υπολοχαγό Μιχάλη Μουτούση και τον ανθυπίλαρχο Χρήστο Αδαμίδη ήταν οι τρεις πρώτοι που επελέγησαν ανάμεσα σε εξήντα εθελοντές.

Σύντομα, οι τρεις νεαροί αξιωματικοί βρέθηκαν στη σχολή των αδελφών Φαρμάν, λίγο έξω από το Παρίσι.

Την εποχή εκείνη η Γαλλία ήταν πρωτοπόρος στην αεροπορική εκπαίδευση και εκτός από την σχολή των Φαρμάν, υπήρχε και η σχολή του Λουί Μπλεριό, ο οποίος το 1909 ήταν ο πρώτος άνθρωπος που διέσχισε με αεροπλάνο τη Μάγχη.

Τον Απρίλιο του 1912, ο Δημήτρης Καμπέρος επέστρεψε στην Ελλάδα έχοντας ολοκληρώσει την εκπαίδευσή του. Εκτελεί την πρώτη πτήση στρατιωτικού αεροπλάνου επί ελληνικού εδάφους στις 14 Μαΐου 1912, με αεροπλάνο τύπου «Henry Farman».

Λίγο νωρίτερα στις 8 Φεβρουαρίου εκείνης της χρονιάς, ο ιδιώτης Εμμανουήλ Αργυρόπουλος κάνει την πρώτη πτήση στους ελληνικούς ουραμούς, με ιδιόκτητο αεροπλάνο τύπου «Nieuport IV.G» με κινητήρα 50 ίππων, στην περιοχή του Ρουφ. Πετά με επιβάτη τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που δεν διστάζει να γίνει ο πρώτος επιβάτης αεροπλάνου στην Ελλάδα.

Τον Ιούνιο του 1912 ο Καμπέρος αποφασίζει να μετατρέψει το «Farman» σε υδροπλάνο, βάζοντας πλωτήρες στη θέση των τροχών. Με αυτό το αεροπλάνο στα τέλη Ιουνίου πετώντας στην διαδρομή Φάληρο - Ύδρα - Φάληρο, ο Καμπέρος καταρρίπτει το παγκόσμιο ρεκόρ ταχύτητας, πετώντας με 93 χιλιόμετρα την ώρα.

Ο Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος ξεσπά στις 29 Σεπτεμβρίου 1912 και λίγες ημέρες αργότερα, το πρωί της 5ης Οκτωβρίου 1912, ο Υπολοχαγός Καμπέρος πήρε διαταγή να πετάξει πάνω από το μέτωπο και να δώσει πληροφορίες για τις κινήσεις και τις δυνάμεις του εχθρού κατά μήκος του βραχίονα Ελασσόνας - Σαρανταπόρου. Απογειώθηκε από τη Λάρισα και αφού έκανε αναγνώριση ολόκληρης της παραμεθόριας περιοχής προσγείωσε το αεροπλάνο στον Τύρναβο, από όπου υπέβαλε την αναφορά του. Η πτήση αυτή είναι και η πρώτη στον κόσμο κατά τη διάρκεια ενός τακτικού πολέμου.

Όμως μερικές εβδομάδες μετά, ο Καμπέρος αποχωρεί από τον αεροπορικό λόχο λόγω διαφωνίας του με τον Γάλλο αεροπόρο Μπαρρέ, και επιστρέφει στο πυροβολικό που ανήκε. Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι τελειώνουν και ο Καμπέρος γυρίζει ξανά στην Αεροπορία. Οργανώνει και λειτουργεί την πρώτη στην ιστορία της ελληνικής αεροπορίας, σχολή χειριστών στην Θεσσαλονίκη.

Το 1917 ιδιωτεύει και το 1927 ιδρύει την μετέπειτα Αερολέσχη Πειραιώς. Το 1932 επανέρχεται στην νεοσύστατη Πολεμική Αεροπορία και ασχολείται με την εκπαίδευση των νέων αεροπόρων στην σχολή Αεροπορίας στο Τατόι, που πολύ αργότερα θα ονομαστεί σε «Σχολή Ικάρων», όπως ο ίδιος είχε προτείνει. Εκείνη την περίοδο γράφει ένα προφητικό βιβλίο «Ο Μελλοντικός Πόλεμος από του Αέρος», ενώ αναλαμβάνει και τη Διοίκηση της Σχολής το ακαδημαϊκό έτος 1932-

33.

Το καλοκαίρι του 1934 κάνει μια αλησμόνητη τελευταία πτήση-επίδειξη πάνω από το Βρετανικό αεροπλανοφόρο «Furious», που είχε επισκεφτεί τον Πειραιά και σύντομα θα αποστρατευτεί. Από το 1935 μέχρι και τις παραμονές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ασχολείται με την εκπαίδευση νεαρών ανεμοπόρων στο Φάληρο.

Το 1941 προσπαθεί για μια ακόμη φορά να βρεθεί κοντά στην Πολεμική Αεροπορία και να δώσει τις υπηρεσίες του δίπλα στους αεροπόρους που πολεμούσαν στην Μ. Ανατολή. Η Πολεμική Αεροπορία όμως του απαντά ότι είναι πολύ μεγάλος για κάτι τέτοιο, βυθίζοντας τον σε θλίψη.

Ο επισημηναγός Ξενοφών Βαρβαρέσος, γιος της αδελφής του Κούλας, ήταν ο Διοικητής της 335ης Ελληνικής Μοίρας Διώξεως, που έδρασε κατά τον Β' ΠΠ στην Μ. Ανατολή.

Ο Δημήτριος Καμπέρος πέθανε άδικα στο σπίτι του στον Πειραιά από διαρροή φωταερίου στις αρχές Φεβρουαρίου του 1942 και δεν πρόφτασε να δει την απελευθέρωση, αλλά και την μετάβαση της Πολεμικής Αεροπορίας από τους πρώτους κινητήρες των 50 ίππων στην εποχή των αεριωθουμένων.

Πηγή: ekirikas.com